

ESTE VAN

Este van. Állok, s nézem az utcát,
hogyan lesz egyre halványabb a táj;
mint az esőnek kitett utcakő,
ha léptekre vár.

Színesben izzik egy-egy neoncső,
hanyag fényük elkeni a ködöt:
mintha új galaxis kezdődne a
bérházak mögött.

Elsuhan néha egy-egy autó,
szürke hangjuk elnyeli a hangot:
mintha szárnyak nélkül vinne a szél
egy sérült galambot.

72 SZOBABELSŐ

Faágak övezte éjszakán
drótokra feszülnek a ködök.
Szigorú vonalukat nézem.
Ablakomon az eső zörög.

Bevilágít az utcalámpa:
ködszúrte morajlás a falon.
Zönög, zönög a gyenge üveg:
elárvult pohár az asztalon.

Súlyos szobámba belát az éj,
fénye, mint egy fejfájás nyilall;
mint egy álom, úgy övez körül
szögletes, tarka árnyaival.

-Felfelt-

szobabelső

2011

Jan